

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Er han borte al min Eje?

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Er han borte al min Eje?", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956, 1951-56, s. 61.* Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson03grval-shoot-workid64552.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Nr. 307. - XXIV.

Er han borte al min Eje?
Skal jeg ham ej meere see,
Skal jeg ham ej meere see
meere see?

Vaagner jeg paa Ladheds Leje,
Til at gaae fortvilte Veje,
I den haarde Fødsels Vee?
Er han borte &c. &c.
Sulamith skriger,
Løber og græder, og siger,
At hun har forloret

*

—

— — —

**
— — 62

Den hende har kaaret.
Her er jeg, du arme!
Jeg vil mig vist forbarme.
Eja! al Jammer og Trængsel god Nat.
Eja! al Jammer og Trængsel god Nat.
Sejren er vunden.
Bruden har funden
Bruden har funden
Hendes den allerlivsaligste Skat
har funden

Bruden har funden
Hendes den allerlivsaligste Skat.
Und mig den Glæde,
JEsu! at træde
Til, dine Fødder at kysse og væde
kysse og væde.

Eja! al Jammer &c. &c.
Ja! jeg vil dig ikke hindre.
Kys, toe, saa meget som du vil.
Dog maae du dig erindre,
Saa længe du er til,
Den Nat, jeg fuld af Dugens Taare
Vel banked'; men blev uden fore.
Ja JEsu! min Kierligheds Taare jeg blander
Med beskeste Lage, af Smerte i Barm
af Smerte i Barm.

Min Ladhed jeg ævig og ævig forbander,
Som giorte mig denne fortvilede Harm.
Ja JEsu! min &c. &c.
Til Lykke! ja til Lykke du,
Som fant ham. Hav ham ævig nu.
Tak den, som var din Siæl saa troe,
Og siung i Aanden himmel-froe:
Hallelujah!

*
— 63

Men vaag, saa kier du har din Skat,

At vente ham ved Dag og Nat.
Hallelujah.
Til Lykke! ja &c. &c.